

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum dederit & assumpserit corpus passibile, vel impassibile? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

sumpsit. Non tamen cogit : quia Christus loquitur discipulis, à quorum collegio Iudas se separavit; non, autem Christus eum exclusit. Et ideo Christus quantum est in se, etiam cum Iuda vinum in regno Dei bibit : sed hoc conuiuium ipse Iudas repudiavit.

Ad secundum dicendum, quod Christo nota erat Iudæ iniquitas, sicut Deo : non autem erat sibi nota per modum, quo hominibus innotescit. Et ideo Christus Iudam non repulit à communione: ut daret exemplum tales peccatores occultos non esse ab alijs sacerdotibus expellendos.

Ad tertium dicendum, quod sine dubio Iudas sub pane intincto corpus Christi non sumpsit, sed simplicem panem. Significatur autem foetissis (ut Aug. * ibidem dicit) per panis intinctionem fictio Iudæ; ut enim inficiantur nonnulla, intinguntur. Si autem bonum aliquid hic significat tinctio (scilicet dulcedinem bonitatis diuinæ : quia panis ex intinctione sapidior redditur) idem bonum ingratum non immerito est secuta damnatio. Et propter hanc ingratitude id quod est bonum, factum est ei malum : sicut accidit circa sumentes corpus Christi indignè. Et sicut Aug. * ibidem dicit, intelligendum est, quod Dominus iam antea distribuerat omnibus discipulis suis sacramentum corporis & sanguinis sui: ubi & ipse Iudas erat, sicut Lucas narrat. Ac deinde ad hoc ventum est, ubi secundum narrationem Ioannis, Dominus per bucellam tinctam atque porrectam suam experimit proditorem.

ARTIC. III.

492 *Virum Christus sumpserit & discipulis dederit corpus suum impassibile?*

4. di. 11.

9. 3. a. 3.

6. di. 12.

9. 2. ar. 3.

9. 1. cor.

glos. ord.

ibid.

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod Christus sumpserit & discipulis dederit corpus suum impassibile. Quia super illud March. 17. Transfiguratus est ante eos: dicit quædam glos. * Illud corpus quod habuit per naturam, dedit discipulis in cæna non mortale & passibile. Et Leu. 2. super illud, Si oblatio

tua

tua fuerit de sartagine, dicit glos. † Crux super omnia fortis, carnis Christi, quæ ante passionem non videbatur esui apta, post aptam fecit. Sed Christus dedit corpus suum vt aptum ad manducandum. Ergo dedit tale, quale habuit post passionem, scilicet impassibile & immortale.

Ibidem.

¶ 2 Præterea, Omne corpus passibile, per contactum & manducationem patitur. Si ergo corpus Christi erat passibile, per contactum & comestionem discipulorum passum fuisset.

¶ 3 Præterea, Verba sacramentalia non sunt modo maioris virtutis, quando proferuntur à sacerdote in persona Christi, quam tunc quando fuerunt prolata ab ipso Christo. Sed nunc virtute verborum sacramentalium, in altari consecratur corpus Christi impassibile & immortale. Ergo multo magis tunc.

*in lib. 4.
de sacro
myst alt.
c. 12. post
med.*

SED contra est, quod sicut Innoc. III. * dicit. Tale corpus tunc dedit discipulis, quale habuit. Habuit autem tunc corpus passibile & mortale. Ergo corpus passibile & mortale discipulis dedit.

RESPONDEO dicendum, quod Hugo de S. Vict. posuit, quod Christus ante passionem diuersis temporibus quatuor dotes corporis glorificati assumpserit, scilicet subtilitatem in natiuitate, quando exiit de clauo vtero Virginis: agilitatem, quando ambulauit siccis pedibus super mare: claritatem in transfiguratione: impassibilitatem in cœna, quando corpus suum discipulis tradidit manducandum. Et secundum hoc dedit discipulis suis corpus suum impassibile, & immortale. Sed quicquid sit de alijs (de quibus supra dictum est*, quid sentiri debeat) circa impassibilitatem tamen impossibile est esse quod dicitur. Manifestum est enim, quod idem verum corpus Christi erat, quod à discipulis tunc in propria specie videbatur, & in specie sacramenti intuebatur. Non autem erat impassibile, secundum quod in propria specie videbatur: quinimmo erat passioni paratum. Unde

*q. 28. a. 2
ad 3. q.
9. 54. a. 1
ad 1.*

nec ipsum corpus Christi, quod in specie sacramenti dabatur, impassibile erat. Impassibili tamen modo erat sub specie sacramenti, quod in se erat passibile: sicut inuisibiliter quod in se erat visibile. Sicut enim visio requirit contactum corporis, quod videtur, ad circūstans mediū visionis; ita passio requirit contactū corporis, quod patitur ad ea quæ agunt. Corpus autē Christi, secundum quod est sub sacramento (vt supra dictum* est) non comparatur ad ea quæ circūstant, mediantibus proprijs dimensionibus quibus corpora se tangunt; sed mediantibus dimensionibus specierū panis & vini. Et ideo species illæ sunt, quæ patiuntur & videntur, non autem ipsum corpus Christi.

9.76.a.4.
3. & 6.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus dicitur in ætēna nō dedisse corpus suum mortale & passibile: quia non dedit mortali & passibili modo. Crux autē fecit carnē Christi aptam manducationi, in quātum hoc sacramentum repræsēntat passionem Christi.

Ad secundum dicendum, quod ratio illa procederet, si corpus Christi sicut erat passibile; ita passibili modo fuisset sub sacramento.

9.76.a.4

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum* est) accidentia corporis Christi sunt in sacramento ex reali concomitantia, non autem ex vi sacramenti, ex qua est ibi substantia corporis Christi. Et ideo virtus verborum sacramentalium ad hoc se extendit, vt sit sub sacramento corpus Christi, scilicet quibuscūque accidentibus realiter in eo existentibus.

493

4.2.10.a.

2.92.1.c.

et dī 11.

9.3.cō.c.

64. et quo

li. 5. a. 11

ad 1. &

10.6. le 6

su & 1.

Cor. 11.

12.6. co. 1.

fin.

ARTIC. IV.

Utrum si hoc sacramentum tempore mortis Christi fuisset seruatum vel consecratum, ibi moreretur?

AD quartū sic proceditur. Videtur, quod si hoc sacramentū tempore mortis Christi fuisset seruatum in pixide, vel ab aliquo Apostolorū cōsecratū nō ibi moreretur. Mors enim Chri accidit per eius passionē. Sed Christus impassibili modo etiā tūc erat in hoc sacramento. Ergo non poterat mori in hoc sacramento.

¶ 2 Præ-